

PROTEIN

časopis YMCA v ČR

ročník XXII

15 Kč

4/2020

Zoomujeme...

toto ano, toto ne :-)

Pelhřimovská YMCA

představujeme nového kolektivního člena

Členství je když...

nepřidáte se také?

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, etnika, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností. YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

World YWCA & World YMCA
WEEK OF PRAYER AND WORLD FELLOWSHIP
8-14 NOVEMBER, 2020
RAYS OF HOPE
CREATING RESILIENT COMMUNITIES
THROUGH PRACTICAL SPIRITUALITY

Bible Reading Plan 2020-2021

World YWCA **WORLD YMCA**

Week of Prayer organizuje YMCA a YWCA již od r. 1904.

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Julie Bergerová
Markéta Doušová
Andrea Gröschlová
Nikola Niesytová
Miroslav Sedláček
Gabriela Soukupová
Sára Dzoníková

TISK

Graf Print, s. r. o.
Na Poříččí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR – ústředí
Na Poříččí 12
110 00 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 11. 2020
Uzávěrka příštího čísla: 20. 2. 2021

V České republice pracuje YMCA ve 27 sdruženích, jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Pízeň, YMCA Podivín, YMCA Praha, YMCA Setkání, YMCA Sever, YMCA Skaut, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři!

Držíte v rukou opravdu speciální číslo – vzniklo nakonec z převisu... tedy jeden článek jsem musel odsunout až do příštího čísla (pardon liberečáci) a jeden jsem už u vědomí tohoto faktu ani nepsal.

Najdete tu příspěvky z nejrůznějších aktivit, které se v Ymce dějí – corona-necorona, furt se jede! Někdy online, někdy naživo... jsou tu ještě vzpomínky na léto, ale i aktuální akce.

Jsou tu příspěvky veselé a vtipné i vážně míněné, smutné i nadějné, články konstatující i vyzývající, zkrátka všeho druhu – však večery jsou již dlouhé.

Nepřehlédněte ani představení nového kolektivního členu – YMCA Pelhřimov, kterého tímto vítáme (doufáme) i jako příspěvatele do našeho bezpečnostního časopisu.

Určitě si přečtete zkušenosti ymkařů z Jindřichova Hradce z netradiční brigády v prádelně, ale také o aktivitě podpořené z Fondu rozvoje YMCA, kterou realizovala YMCA Olomouc, v příštím čísle se dočtete o dalších.

A jako vždy – pište!

J. V. Hynek

- 4 René Urbanský**
Miki Erdinger
- 4 Udržovat naději**
Miki Erdinger
- 6 Členství je když...**
Alžběta Čechráková
- 8 P íroda jako p ítel**
Pavel Slepíčka
- 10 Ymka i v prádelně**
Hana Nosková
- 12 YMCA Pelhřimov**
Daniel Matějka
- 15 Zoomuju, zoomuješ,...**
Alžběta Čechráková
- 18 Mikuláš v Klubíčku**
Michaela Adámková
- 20 YMCA 100**
Julie Bergerová
- 22 Noví činní členové YMCA!**
Andrea Gröschlová
- 26 Soutěž s YMCA Orlová**
Nikola Niesytová
- 28 Létní pobyt pro děti a mládež**
Anna Hořejší
- 30 Léto 2021 v zahraničí**
Sára Soukupová

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

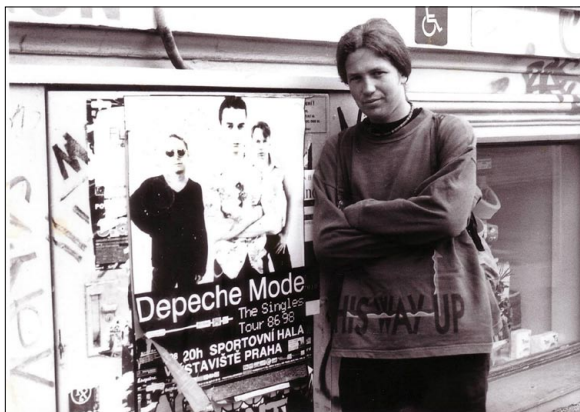
Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

a mnoho jiného...

René Urbanský

(*1975, †2020)

Ymkař, tensingář, muž velkého srdce a štíplavých poznámek. Zastánce menšin, sociálně vyloučených a potřebných, pomocník druhým, milovník pavouků, ještěrek a Norska. Depešák, tvrdohlavý samorost, křesťan a velký obětavý kamarád. To všechno byl René Urbanský, který nečekaně zemřel na zdravotní komplikaci začátkem prosince.

René byl jedním ze zakladatelů Ten Singu v Krnově na začátku devadesátých let a nekompromisní zastánce teorie, že v Krnově byl první Ten Sing v České republice – byť si to pražáci nemyslí :-). Až do konce devadesátých let se aktivně podílel na vedení nejprve v Krnově, později v Praze a jezdil na tensingové tábory. Jeho tvrdohlavost a houževnatost jsme obdivovali, když dotáhl do konce svůj sen a zorganizoval turné Ten Singu Praha do Německa. Byl členem Ymky Praha, nějaký čas i členem výboru a stál u zrodu prvního nízkoprahového centra v Ymce - Ymkária. Nikdy se nesmířil s tím, že se Ten Sing a další aktivity přesunuly z centra, z Paláce YMCA do jiných míst Prahy a přál si, aby se vrátily časy, kdy Palácem YMCA zněla hudba a zpěv tensingářů. Na Ymku nikdy nezapomněl a zajímalo ho, kam se vyvíjí, i když jeho kroky již šly dál. Když z Ten Singu vyrostl, přidal svůj tenor do základů pěveckého sboru Rainbow gospel. Jeho určitá neukotvenost mu dávala i volnost. I když pocházel z Krnova, kde prožil své depešácké dospívání, bydlel a pracoval v Praze, v Otrokovicích, v Norsku, opět v Praze a nakonec v Milovicích u Prahy. Chtěl se vrátit do Norska, které opravdu upřímně miloval a český stát ho v lecčems rozčiloval, ale láska k jedovatým ještěrkám, které by tam nemohl chovat, byla silnější. Kde kdo z nás mu občas po republice převážel bedýnky s různými pavouky a jinou havěť. Kde kdo si ho pamatuje, jako „toho s třemi pavouky“, kterých měl doma více než sto. René měl rád přírodu – neměl auto, všude jezdil na kole, stopem nebo chodil pěšky a u toho fotil své okolí. Pracoval tu na farmě v Norsku, jindy s lidmi bez domova v Naději. Prodával obrázky na Karlově

mostě a v posledních dvou letech se věnoval sociální integraci na Praze 7. I když byl svérázný a někdy nekompromisní, jeho kamarádství a srdce pro druhého zažil nejeden z nás.

Když člověk prohlíží fotky, téměř na žádné nenajde Reného samotného, nebo v popředí. Je vždy ve skupině, tensingovém sboru, zády či jen tak stranou bokem. Nebyl nikdy „tím výrazným mužem vpředu“, ale byl nedílným a pevným kouskem mozaiky Ymky, Ten Singu a života mnohých z nás. Díky Bohu za něj. Chybí nám.

Miki Erdinger

Udržovat naději

online – YMCA week of prayer 2020

V rámci Týdne modliteb v Ymce bylo na dnešní den přiděleno heslo: udržovat naději při životě. A já jsem přesvědčen, že naděje pro Ymku, naši lokální komunitu, kterou se snažíme pozitivně ovlivňovat a vůbec naději pro naše konání můžeme udržovat při životě jen ve chvíli, kdy sami tu naději máme, věříme v ní. Nadějí je mnoho. Každý nějakou máme, upínáme se k ní. Ale dovolím si nyní vypíchnout dvě. Nadějí života a jeho smysluplného naplnění, možná bychom mohli i říci nadějí hodnot, které nám jsou společné, a pak nadějí v Boží vedení a zasahování do lidského života a finální přijetí do života věčného. Možná bych ji nazval nadějí nejvyšší.

World YWCA & World YMCA
WEEK OF PRAYER AND WORLD FELLOWSHIP
 8-14 NOVEMBER, 2020
RAYS OF HOPE

Řeknu Vám, že se mi nepřemýšlelo lehce nad tímto tématem. Všichni jsme teď zažili, co to je, když se naděje při životě neudrží. Když nám naděje zhasne, když to, co nás drželo, se zlomí. Naděje je totiž něco, čeho se držíme, když věci sami moc neovlivníme. A někdy nás naděje neudrží a my padneme takřkajíc na hubu. To se najednou těžko říká, že je třeba udržovat naději při životě.

Jenže o čem je křesťanské evangelium? Právě o naději. Naše víra stojí nejen na přijetí existence Boží, ale i na naději v jeho lásku, blízkost, v jeho konečné přijetí. V jeho východiska, která nám do života dává, když se někde zamotáme, nebo nám nějaká „nižší naděje“ zhasne.

Nedá mi to, abych nezmínil svůj nejoblíbenější verš z Bible, který napsal Apoštol Pavel: Bůh je věrný, nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát. To je naděje, která, jak věřím, se nikdy nezlomí. I přes neštěstí, které nás v životě zasahují, i přes zlomené dílčí naděje věřím, že má Bůh pro každého sílu jimi projít a východiska pro další dny. Věřím totiž, že si nás Bůh všímá.

Biblický text na ten dnešní den je z první knihy Mojžíšovy. Je to část příběhu ženy, která se dostala také do velice nepřijemné situace. Jmenovala se Hagar, nebo Hagara. Byla to služka Sáráj, což byla manželka Abrahama. Ten nemohl mít dlouho se svou manželkou děti. Oba ztratili už veškerou naději, o kterou se opírali – vidíte, jejich dílčí naděje vyhasla, nebo si to alespoň mysleli a tak vzali vše do svých rukou – nečekali, až se splní to, co jim Hospodin slíbil. Sáráj vymyslela, že by mohl mít Abraham dítě s Hagar a bude vše vyřešeno. Jenže ve chvíli, kdy Hagar otěhotněla, začala to dávat Sáráj, jak se říká sežrat. Haha, ty nemáš děti a já ano. Židovská žena, která nemohla mít děti, byla k opovržení a ta, která děti měla, byla naopak v oblíbě. No a Sáráj se to samozřejmě nelíbilo, byla na Hagaru hodně nepřijemná a zlá a tak Hagara radši utekla. A její situace byla hodně beznadějná. Svobodná budoucí matka, bez obživy, sama někde ve stepi. Neví kam, jen ví, že nechce být u Sáráj. Kam zmizela její životní naděje?

A najednou se něco děje. V Bibli se pře: „Nalezl ji Hospodinův posel ve stepi nad pramenem vody, nad prame-

nem při cestě do Šúru, a otázal se jí: „Hagaro, otrokyně Sáráje, odkud jsi přišla a kam jdeš?“ Odvětila: „Prchám od své paní Sáráje.“ (...) Pak ji anděl vyřídí Boží sliby, rozmnožení jejího rodu a pošle ji zpět k Sáráji, ať jí dál slouží, jak ona jí řekne. Ale ať se nebojí. A ona na to: I nazvala Hagar Hospodina, který k ní promluvil, „Bůh vševídec“, neboť řekla: „Zda právě zde jsem nesměla pohlédnout za tím, který mě vidí?“ Bůh si Hagary všiml. To se děje. Nenechal ji v tom. Přinesl východisko. Dal jí sílu vrátit se a vychovat syna Izmaele. Její naděje v Boží blízkost a pomoc žila dál.

A v této drobné události můžeme slyšet, co je naděje víry, která je nezlomná. Která je nad všemi lidskými nadějemi. Že si nás Bůh všímá. I když jsme na vyprahlé poušti vztahů, i když máme zlomené srdce, i když se nás dotkne zlo a nám se hrouť životní chvíle, ON si nás všímá a nabízí oporu, potěšení a cestu. Všímá si nás, co žijeme na Zemi, všímá si i těch, kterým smrt život ukončila. Je někdy opravdu těžké žít tuto „hlavní naději“ Boží, když se jiné naděje sypou jak domeček z karet. Je těžké vydržet žít nadějí, kterou nevidíme. Věřit v Boží sílu a východiska, když jich zrovna nemáme plně kapsy... Anebo ji vidíme? Jak často si můžeme s Hagar říci: „neviděla jsem náhodou právě toho, který mě vidí?“

Kolikrát si hned Božeho zásahu do našeho života nevšimneme a dojde nám to až později. Vítr nevidíme, ale uvědomujeme si jeho účinky. Boha a jeho lásku nevidíme, ale uvědomujeme si ho ve skutečích kolech. On nás vidí, má nás na zřeteli, hledá nás a nabízí východiska, aby naše naděje stále žila. To si uvědomujeme i zvěstujeme.

Že nad všemi našimi nadějemi, které někdy umřou, byť jako poslední, je naděje, která neumírá. Naděje v Bohu, který si nás všímá, jeho všimnutí zažíváme a v jeho síle pak můžeme žít i nadějí pro naši práci, pro Ymku a její hodnoty. Amen.

Miki Erdinger, YMCA DAP a Brno

Členství je když...

Často ve svém uvažování i praxi narážíme na to, co by mělo být projevem (činného) členství. Je snad právoplatným členem jen ten, kdo se účastní aktivity YMCA?

Je tím správným členem ten, kdo aktivně vypomáhá, kde je třeba? Nebo dokonce jen ten, kdo sám vede aktivitu, podněcuje ostatní k činnosti a koordinuje je? Je pravým členem jen dobrovolník nebo i zaměstnanec?

Z praxe víme, že si členství každý vykládá jinak, podle sebe. Někdy kolektivní člen považuje členské příspěvky za byrokracii a raději je platí za členy sám. Někde nedovedou pochopit, proč chce někdo zaplatit členské příspěvky 2000, když je předepsáno 400! Často někdo nechápe, jak může být člověk z Jihlavy členem YMCA Praha a někdo z Prahy členem YMCA Plzeň? Jednoho by ani nenapadlo, že by řadový člen rád přišel na valnou schůzi, protože je to přeci jen byokra-

cie! Jinému by nepřišlo na mysl, že někteří zaměstnanci nejsou nebo vedoucí na táboře nejsou členové Ymky! Někde nedovedou pochopit, proč součástí každé akce nejsou chvály, když jsme přeci křesťanská organizace!

Co nás tedy spojuje a je nám společné? Na čem můžeme stavět a o koho se naše organizace opírá?

Především si musíme uvědomit, že YMCA je spolek. Spolek je z definice: „právnická osoba, která byla založena, alespoň třemi osobami, vedenými společným zájmem a k jeho naplňování, jako samostatný a dobrovolný svazek členů, ve kterém se spolčují.“

Díky tomu, že má YMCA členy, kteří se spolčují ve společném zájmu, může být vnímána jako hlas ve společnosti, být MŠMT uznanou organizací pro práci s mládeží, dále se družít na národní i nadnárodní úrovni a v neposlední řadě žádat o dotace a granty.

Představme si Ymku jako stavbu – někdo je architekt a vizionář, přichází s nápady, jiný projektuje – ví, jak prakticky na to, někdo musel oběhat úřady, další řídí dělníky, rozdává úkoly, jiný podává cihly, míchá maltu, vozí obědy nebo vaří kafe, další využívá svých konexí a shání nejlevnější materiál. Stejně jako na stavbě ani v Ymce nejde říct, kdo je důležitější. Také jde o práci namáhavou, takže je potřeba pracovat na směny, občas si odpočinout. I když směrem ven není naše dvojí členství rozlišováno, je pro Ymku přirozené, že většina klíčových úkonů má být vykonávána činnými členy – těmi, kdo se dobrovolně rozhodli dům stavět, dát k dispozici svou expertizu a nadšení a nabízet dům těm, kdo v něm chtějí bydlet nebo se rekreovat (řadoví členové a veřejnost). Nikdo však nebrání obyvatelům domu, aby se zapojili do stavby – naopak jsou k ní srdečně zváni.

Spolek tedy stojí a padá se svými členy. Zajisté jsou pro naši organizaci klíčoví ti, kdo táhnou, inspirují nebo prostě jsou k dispozici – ať už nárazově nebo pravidelně. Právoplatnými členy jsou ti, kdo se věnují dětem a mládeži, i ti, kdo se věnují papírování, péči o finance, vypomáhají s propagací nebo poskytnou své auto nebo fyzické síly např., když se staví kadibudky na táboře. Plnohodnotným členem je i ten, kdo za svou odvedenou práci dostává odměnu, i ten pracuje pro blaho a rozkvět spolku, platí členské příspěvky. Není troufalé tvrdit, že většina zaměstnanců pro Ymku dýchá i mimo pracovní dobu. Velice hodnotnými členy a členkami jsou i ti „vysloužilí“ – bývalí funkcionáři, zaměstnanci, dobrovolníci – u nich lze hledat radu, know-how, mají nadhled a leccos si pamatují.

Inspirací a poučením o tom, že podobná témata řešili už Ymkaři za první republiky, nám může být článek v brožurce YMCA v Československu z roku 1924, který nabízí výčet příležitostí řádných (dnes činných) členů k službě ostatním. Jak je tedy možno podle příručky z roku 1924 sloužit? Tak např.: „Připojit se k cvičným třídám vůdcovským. / Sloužiti jakožto vůdci na hřišti a v klubovnách. / Pořádati vzdělávací výlety / Vést (...) kroužky / uváděti návštevnický při velkých schůzích / Rozdávati inform. Letáčky o Ymce / Získati nové členy a pomáhati jim, aby nabyli ducha spolupráce ale třeba také „Hájit čistě chování, čistou řeč, čistý sport, poctivou hru a to všude a vždy.“

Za projev členství však může být brána také řada dalších aktivit až po tu nejprostší – placení členských příspěvků. Cennými členy jsou tedy také ti, kdo se odstěhovali, nemají teď čas, studují, mají malé děti, náročné zaměstnání – a přesto platí členské příspěvky a šíří dobré jméno YMCA, občas si přečtou newsletter nebo jsou fanoušky na Facebooku. I takové členy chceme a potřebujeme.

Je přirozené a v pořádku, že se v průběhu času mění náplň našeho členství, studujeme – jsme aktivní, vedeme tábory či kroužek, vdáme se či oženíme, začneme pracovat – naše role a míra zapojení se změní, ale neznamená to, že bychom byli nuceni ukončit své členství! Jen zastáváme jiné role: můžeme podporovat, mentorovat, můžeme sami využívat služeb YMCA (např. přivést vlastní děti do mateřského centra, kroužků) a třeba jednou, až odrostou, můžeme se tím znovu zaktivizovat tak, jak je našemu srdci blízké (vést mladé lidi nebo zasednout v některé z komisí či ve výboru).

YMCA nás může provázet všemi etapami našeho života. Aneb: „S Ymkou od kolébky po hrob!“ :-)

*Aižběta Čechráková,
sekretář pro koncepci YMCA v ČR*

Diář YMCA 2021

KSV – Kurz samost. vedoucích
19.–21. března (Moravec)

ŠHVT – Školení hl. ved. táborů
9.–11. dubna (Praha)

Setkání YMCA
21.–23. května (Soběšín)

KČČ – Kurz činného člena YMCA
5.–7. listopadu (Praha)

Přihlášky najdete vždy v adekvátní době před akcí na webu ymca.cz – hlídejte si termíny! Vzhledem k situaci – prezenčně či online.

Příroda jako přítel

Série prázdninových poznávacích a tvořivých odpolední pro školáčky a rodiče s dětmi nakonec vyšla skvěle, ale nebylo to zrovna jednoduché... Počasí si na nás nějak zasedlo. Prostě zrovna na naše pracně domluované termíny spouštělo lijavec. Jednou-dvakrát to může být „vtipné“, prosím, ale tolikrát?

Každopádně kvůli počasí nekřučíme někde v koutě, ale přijímáme to jako výzvu. Díky dešti jsme mohli spolu mnohem více a obsáhleji komunikovat, sdílet se o konkrétních radostech a starostech života s našimi dětmi. Výsledkem bylo, že jsme se k sobě lépe přiblížili, také děti se na setkání s novými kamarády více těšily. Programy v náhradních termínech, když jsme zrovna zastihli počasí nepřípravené k dešti :-), byly přátelštější a živější.

Vycházky kolem řeky nabídlly příležitosti nejen k brouzdání vodou a šplouchání se u splavu, ale hlavně k pozorování života (ptáčky, hmyz i rybky) a sběru přírodnin vhodných k vyrábění šperků nebo lodi-

ček. Děti se mohly leccos o životě v okolí řeky naučit a vyzkoušet si třeba stavbu malých vorů nebo loděk z kůry. Tak či onak to hlavní je, že si získávají vztah k přírodě, učí se dívat kolem sebe, všímají si souvislostí, trénují nové dovednosti... Ono rozdělat ohniček na opékání špekáčků z vlastnoručně nasbíraných (mokrých) klacíků není jen tak. Zpočátku člověk překonává pochybnosti, slabou sebedůvěru, pak se cvičí v trpělivosti (když se potřeťí rozfoukává plamínek), až se nakonec z nejasných kouřových signálů vyloupne hezký táborák. To jsou potom ty zasloužené špekáčky hned o něco chutnější. Rozvoj vlastních dovedností nakonec bývá vždycky lepší a zábavnější než nuda s mobilem během čekání, než táta přinese hotové jídlo z grilu.

Příroda, byť by to bylo kousek od domu, kde jsme už byli tisíckrát, kde „přece nic zajímavého není“, dovede všímavého návštěvníka vždycky něčím oslovit, příjemně překvapit či rovnou inspirovat k vlastní kreativní činnosti. A to bylo naším záměrem. Kdo se umí podívat na svět kolem sebe, zřejmě nikdy nezakusí, jak protivná a neod-

bytná může být nuda a melancholie. Přitom na parádní šperk či skvostné umělecké dílko postačí pěkný kamínek, kousek větve a snad i lístek.

Barvy, lepidlo, provázky a nůžky... případně další běžně dostupné výtvarné pomůcky kombinované s dobrým nápadem a zkušeným vedením dovedou základy. Nejen, že zachytí vzpomínky na fajn prázdninové akce, ale taky pomohou vyjádřit emoce, tvůrčí vizi a hlavně během toho všeho malování, lepení či sbírání je spousta příležitostí ke vzájemnému povídání, sdílení se a prohlubování

kamarádských vazeb. Vždyť kdy jindy můžeme objevovat, co nám dělá radost, co máme společného a v čem si můžeme být přínosem, než když spolu zažijeme kopec legrace a podnikneme něco netradičního?

Na léto rádi vzpomínáme, škoda, že nám Covid komplikuje další návazné aktivity a kroužky, ale podobně jako s tím deštěm, zmiňovaným v úvodu, nekňučíme někde v koutě, ale přijímáme to jako výzvu.

Pavel Slepíčka, YMCA Olomouc, foto: Monika Tichá

Ymkaři v prádelně

Když se v našem městě začala dramaticky horšit situace související s pandemií Covid-19, obrátilo se 21. října na jindřichohradeckou Ymku vedení krizového štábu města s dotazem, zda by naši dobrovolníci nemohli pomoci v prádelně nemocnice, která se kvůli nařízené izolaci zaměstnanců potýká s nedostatkem pracovníků – z původních 17 zbyli 4.

Mnozí z nás v tu dobu měli některé dny volno z práce, studenti měli online výuku jen část dne (navíc v dalším týdnu prázdniny) – nic tedy nebránilo tomu, abychom se hned druhý den vrhli do této dobrovolnické pomoci. Vedoucí prádelny souhlasila, že se můžeme během směny střídát podle toho, jak má kdo čas třeba jen část dne, a to otevřelo pro spoustu z nás možnost pomáhat i při svých běžných jiných aktivitách. Vznikla tabulka, která nás následující měsíc provázela a ze které vyplývá, že ymkaři nakonec odpracovali v prádelně Nemocnice Jindřichův Hradec 402 hodin čistého času a vystřídalo se při tom neuvěřitelných 25 dobrovolníků. Jako poděkování postupně všichni dostali nová trička YMCA – logo na nich a povědomí zbylých zaměstnanců prádelny o tom, odkud jsme, bylo příležitostí k povídání u oběda, co je vlastně YMCA, co v normálních časech dělá, a co nás přivedlo k této pomoci. Těšilo nás, že

lidé, kteří předtím o Ymce neslyšeli, jsou z toho nadšeni, říkají nám, jaká jsme skvělá parta, jak jsme šikovní a ochotní, a tyhle pozitivní věci si spojují s Ymkou.

A taky nám samozřejmě přinášelo dobrý pocit, že můžeme takto konkrétně, hmatatelně pomoci v situaci, kdy jindřichohradecká nemocnice byla přetížená, a město, ve kterém žijeme, na tom nebylo dobře.

Naší práce si všimla média, a tak poděkování Ymce zaznívalo během toho měsíce z různých stran. Dobrovolníci YMCA si to zasloužili – pracovali neúnavně po celou dobu, kdy nás prádelna nemocnice potřebovala, a ještě pak pokračovali v podobné práci v prádelně Sociálních služeb – vedení této instituce o nás slyšelo, na 14 dnů nás také požádali o pomoc a vzešlo z toho dalších 84 hodin ymkařské dobrovolnické práce.

Byl to intenzivní, zvláštní čas, kdy jsme mohli pomáhat úplně jinak, než jsme zvyklí, zažít nové věci a snad i šířit dobré jméno YMCA – všem 25 dobrovolníkům, kteří se k tomu přidali, patří náš velký dík! A taky kousek dortu, který jsme od Nemocnice JH za naši práci dostali. :-)

Hana Nosková, YMCA JH, foto: autorka textu

YMCA Pelhřimov

představujeme nového kolektivního člena

Na počátku byla YMCA Jindřichův Hradec. Tedy vlastně ne, na počátku bylo Slovo, světlo, život a spousta dalších věcí. Teprve potom a díky tomu byla YMCA.

Pak byl rok 1993 a YMCA v Ostravě pořádala Manželská setkání. Mezi účastníky byl jeden pár z Jindřichova Hradce a jeden z Moravče, což je malá víska s evangelickým kostelem asi 12 km od Pelhřimova. Program manželských setkání je tak oslovil, že si řekli, že si to nemohou nechat pro sebe a myšlenku manželských setkání budou šířit dál. Na tomto základě vzniklo místní sdružení YMCA Jindřichův Hradec.

V dalších letech proběhly tři letní kurzy manželských setkání a postupně se rozvíjely další aktivity: pěvecký sbor, letní tábory pro děti, vodácké a zimní lyžařské tábory, ale i zahraniční cesty na Ukrajinu a na tensingový festival do Anglie. Některé aktivity organizovali hradečtí, jiné moravečtí a vzájemně se podporo-

vali účastí. Vcelku logicky však křídlo kolem Moravče začalo vytvářet vztahové okruhy, které s Hradcem až tak propojeny nebyly. Silným pojítkem však byla táborová základna Vlčice, kam mnohé děti z Pelhřimovska jezdily na tábory, a kde i moravečská parta pořádala svůj rodinný pobyt Mora-Vlčice.

V roce 2009 bylo u rybníka Valkounov, asi kilometr od Moravče, vybudováno nové tábořiště. Tam začaly tábory pro mládež, ale brzy poté i pro školní děti.

Letní pobyty začaly i na Pelhřimovsku přetékat do celoročních aktivit. Po dobu deseti let se na faře v Moravči vždy jednou měsíčně scházeli Doubcí, kteří přespali z pátku na sobotu, a pak se vydali na nějaký výlet. Ke středěčnímu „nábožku“ v Nové Cerekvi se připojilo sportování, zpravidla fotbal, méně často basketbal. V Pelhřimově zas probíhaly vodácké tréninky nebo cyklistické výlety, začal se hrát plážový volejbal, čistila se říčka Bělá. V potoce u Valkounova se tu a tam začalo rýžovat zlato ve stylu divokého západu.

Z Hradce už jsme delší dobu slyšeli přejně: „Založte vlastní YMCA! Máte lidi, aktivity, jste v kraji Vysočina, tam zatím žádná samostatná YMCA není.“

Ale kdepak, s hradeckými bylo dobře!

Děti postupně přerostly v mládež. Ujala se myšlenka zkusit hudební aktivity. Vznikl Ten Sing, který na sebe nabalil kopu dalších mladých z Pelhřimova i okolí, z nichž někteří se pak stali táborovými vedoucími na Valkounově. Vyrojila se také nová generace nejmenších. I s nimi se začalo sportovat v Nové Cerekvi, v Pelhřimově vznikl oddíl Ježečci pro děti prvního stupně ZŠ inspirovaný skautingem.

Nárůst celoročních aktivit ale pořád nebyl důvodem pro vlastní organizaci YMCA. S hradeckými bylo dobře! (Ano, tuhle větu tu čtete už podruhé.) Až přišla myšlenka na další aktivitu nebo spíše prostor: V Pelhřimově chybělo útočiště, kde by děti mohly najít úkryt při čekání mezi kroužky, kde by si mohli napsat úkoly, než jim pojede autobus apod. Čekárna! Pro takovou věc by snad šlo i získat podporu města či kraje. Jenže jak, když jsme součástí YMCA Jindřichův Hradec, tedy sdílíme oficiálně v jiném městě a v jiném kraji?

Nejde říci, že by tohle byl důvod vzniku YMCA Pelhřimov. Byla to spíše záminka, ta poslední kapka, střípek, který chyběl do mozaiky dobrých důvodů vytvořit samostatnou organizaci. Nevznikla ovšem YMCA Moravec, která by zřejmě bývala zůstala omezená na menší počet lidí se vztahem k tamnímu kostelu. Vznikla YMCA Pelhřimov, která zatím prokazuje schopnost propojit více lidí z celého regionu i z různých sborů a církví.

Do plánů založit samostatnou organizaci vstoupil Covid-19. V mnohém nás přibrzdil, ale přinesl i nečekané pozitivum. Dříve komerčně pronajímáný prostor v přízemí pelhřimovského sídla ČCE v Růžové ulici se uvolnil a za souhlasu místních evangelíků se zde začalo připravovat YMCA centrum. Ideální místo, kde nastartovat plánovanou Čekárnu. Bude to Čekárna Růžovka! Během září se jí povedlo i otevřít, než ovšem opět přišel pan Covid-19.

Krátce jsme si tím prožili, jak je hezké mít vlastní prostor, ve kterém lze něco podnikat. S chutí přišla další myšlenka: Takovou klubovnu bychom mohli zřídít i v Nové Cerekvi. Prostor k pronajmutí by se našel! Nová Cerekev je městys s fungující školou, školkou, děť je tam kopa, ale téměř žádné navazující aktivity.

Máme na to ovšem kapacitu? To byla otázka. Když se ovšem v takovou chvíli objeví někdo, kdo řekne: „Jdu do toho!“, nelze váhat. Nyní v chystané klubovně proběhla drobná oprava omítek. Chybí snad jen vymalovat, připojit krbová kamna, přestěhovat již shromážděný nábytek a počkat, až protiepidemický systém PES začne štěkat žlutě či zeleně nebo přestane štěkat úplně.

Nutno říci, že YMCA Pelhřimov v tuhle chvíli není jednolitá parta. Lidé z rodinného pobytu Mora-Vičice se neznají se všemi z Valkounova. Organizátoři Čekárny Růžovka se zdaleka neznají se všemi z Ten Singu. V takovém výčtu bychom mohli pokračovat. Což ovšem, když to domyslíme, je skvělá věc: Je tu rovnou několik skupin, které jsou schopné samostatně něco tvořit a organizovat nebo se vzájemně doplňovat. Máme před sebou množství krásných vztahů na objevování. To pojitko mezi námi nespočívá v tom, že bychom všichni byli skvělí kamarádi, co se důvěrně známe, ale v tom, že chceme něco dělat pro děti a mládež, a chceme, aby to bylo nesené křesťanským duchem. Abychom nakonec i my byli součástí toho velkého díla, skrze které přichází do světa Slovo, světlo, život.

*Dan. Matějka (za vydatné pomoci pamětníků),
foto: archiv autora textu*

Zoomuju, zoomuješ, zoomujeme...

Jak mě online příjemně překvapil

Když přišla první vlna pandemie, zůstali jsme nejspíš všichni tak trochu perplex a ve vyčkávání, co se bude dít dál. Mnoho z nás si myslelo, že po první vlně vlastně žádná další nepříjde a naše životy se vrátí do starých kolejí. Řada jarních akcí se odsouvala na podzim – včetně těch, které pořádá YMCA v ČR. Po volném létě, táborech a dovolených, které jsme si užili tak, jak jsme zvyklí (díky Bohu!), ale přišel podzim a ouha. Pro plánovače mého typu těžká rána! Do posledního detailu naplánované Setkání jsme museli zrušit 2 dny před jeho konáním...

Ale co, jedeme dál, řekli jsme si na ústředí, SeZam je jen pro cca 15 lidí, to dáme! Po vlně optimistických e-mailů „Sezam BUDE“ jsem však opět den před jeho konáním musela se sklopenýma ušima napsat: NEBUDE.

Co teď? Nohy nahoru a čekáme na jaro? Na ústředí jsme si řekli – ne! Flexibilně jsme převedli dvoudenní program do tří online SeZamů. První dvě byla na téma výzkumu hodnot mladých lidí ČRDM, kterého se účastnili také Ymkaři, poslední setkání pak na téma 100 let YMCA v Československu. A dojmy? Povedlo se! Připojila se pokaždé trochu jiná skupina lidí, vždycky několik, kteří by určitě do Olomouce nepřišli, a vždycky to byl fajn večer, který nikdy netrval avízovanou hodinu až hodinu a půl. A troufám si tvrdit, že to nikomu nevadilo...

Dobrou zkušeností byl také Týden modliteb, který probíhal od 9. do 13. listopadu. Spojil Ymkaře napříč republikou – do obýváku si najednou viděli lidé, kteří by si sotva našli v nabitém dílaři čas přijet na jedno místo a společně se zamýšlet a modlit. Na začátku týdne jsem si řkala – nebude to moc? Bude se někomu chtít přijít každý večer? Dost o tom ale vypovídají slova Hanky K., která se připojovala i s dětmi:

„Děkuju vám za organizaci on-line modliteb! Doufala jsem, že se mi podaří připojit. Lukáš je v práci a v půl devátý vždycky uspávám. Pondělí a úterý nic a ve středu jsme se připojily s holkama s vypnutým mikrofonem a kamerou. Lezly mi sice v posteli po hlavě, ale Dorota měla otázek... I pro Julii už bylo ve čtvrtek zajímavý „jít do Ymky na modlitební“, ještě pátek a včera jsem pak nevěděla, jak je přesvědčit, že se dá strávit večer i bez zoom modlitební. Byly ty tři setkání (i když inkognito) pro nás důležité, obzvlášť v týchle době, kdy jsme už víc než měsíc s covidem doma.“

Abych to shrnula: i když se těšíme, až se zase uvidíme „na živo“, online to taky nebylo k zahazení a uvažujeme, že něco z online setkávání zachováme i v normálním stavu (kež by nastal nám všem co nejdříve!)

A na závěr pár tipů pro úspěšné a příjemné ZOOMování (skypování, meetování, ...)

1. Nahoře huj, dole fuj! Je fajn udělat si pohodlí, ale taky je fajn cítit se alespoň na chvíli „mezi lidmi“ jako člověk. Navíc to působí dobře. Proto je podle mě nejlepší outfit: pohodlné kalhoty (pyžamo :-)) a hezká halenka k tomu. (Pokud ovšem chodíš doma „dole nalehko“, v žádném případě se nezvedej ze židle se zapnutou kamerou).
2. Mutuj! Když zrovna nemluvíš, vypni si mikrofon. Obzvlášť pokud manžel zrovna klepe řízky.
3. Úhel pohledu hraje roli. Nastav si kameru na lichotivý úhel, nejlépe pouze na obličej a vrchní část trupu (ne zesпода!). Některé aplikace dokonce nabízejí tzv. beauty filtr!
4. Zoomuj z pláže! K odrušení nehezkého nebo rušivého pozadí můžeš použít pozadí umělé, které nabízí většina aplikací.
5. Kamera – do duše okno. Když se chceš soustředit, vypni si i kameru, přestaneš se sledovat. Totéž udělej, když se soustředit nechceš a máš úplně jiný program – určitě není pro mluvčího příjemný pohled na to, jak si s kámoškou připíjíš během přednášky šampaňským a láduješ se parmskou šunkou.

Takže zoomujme, zoomujte, zoomuj,... Hlavně, že o sobě víme!

Alžběta Čechráková, YMCA v ČR

Sluníčko v Tlučné

Konečně se nám podařilo dokončit rekonstrukci nového YMCA komunitního centra Sluníčko v Tlučné. Byla to pro nás opravdová výzva.

Jak to tak bývá s rekonstrukcí – nikdy to není tak rychlé a jednoduché, jak se to na první pohled zdá. Ale zdařilo se!

Přes omezení počtu osob se akce zúčastnili vedoucí střediska manželé Burianovi, dále pak za YMCA Plzeň

manželé Soukupovi a za obec pan starosta Tlučné Mgr. Jan Opl. Mohli jsme společně skromně oslavit otevření nového centra.

Moc si přejeme, aby mohlo sloužit nám všem, aby nám bylo k radosti, společným setkáním, aby bylo místem, kde se tvoří přátelství, kde se lidé setkávají a sdílí.

*Věrka Burianová, YMCA Plzeň,
foto: archiv autorky textu*

3D tiskárna pro YMCA Plzeň

Na jaře tohoto roku jsme se za YMCA Plzeň přihlásili do projektu „Průša pro školy“.

Projekt nabízel 3D tiskárnu zdarma pro vybrané školy, organizace a volnočasová střediska pracující s dětmi.

K naší velké radosti jsme byli mezi vybranými a během příštího roku se chystáme využít tiskárnu v celoročních kroužcích v Netunicích, Starém Plzenci a robotickém kroužku v Tlučné.

Tento zajímavý projekt po skončení pandemie Covid bude opět obnoven, takže v případě zájmu se můžete také přihlásit.

Gabriela Soukupová, YMCA Plzeň

Hrát či nehrát fér?

Ráda bych s vámi sdílela zážitky z letošního Tábora YMCA Prostor pro tebe. Každé ráno jsme věnovali pod vedením Markéty Doušové duchovní zamyšlení hodnotám jako je vytrvalost, překonávání překážek, pokora, láska, moudrost a empatie. Často danou hodnotu děti objevovaly formou hry.

Nejvíce mě zaujala hra, kterou jsme si pracovně nazvali „Lízátka“. Jejím cílem bylo otestovat děti, zda jsou schopné hrát fér, a to poměrně jednoduchým, ale rafinovaným způsobem. Na terasu každé chatky jsme umístili talířky se sladkostmi. Táborníci měli sesbírat co nejvíce sladkostí pro svůj tým. U každého stanoviště si pak děti tahaly kartičky (vždy byly na výběr tři) „ano“ a „ne“ (jeden tah = jedna sladkost). Pokud si vytáhly „ne“, nesměly si sladkost vzít, pokud „ano“, mohly. Vtip byl v tom, že zatímco na většině stanovišť byla alespoň jedna kartička s „ano“, na jednom byly pouze kartičky „ne“. Zároveň byly na tomto stanovišti ty nejlákavější sladkosti, v našem případě lízátka.

Moc doporučuji zahrát si hru taky na všem táboře. U nás se osvědčila! Bylo milým překvapením, že žádný tým

► Pomůcky a pravidla:

- 14x ANO, 10x NE na kartičkách,
- 8 tácků, misek, talířů...
- Úkolem děcek je získat co nejvíce bonbonů. Bonbon si můžou vzít tehdy, pokud si na stanovišti vytáhnou ano. Jakmile si ho vytáhnou, vezmou bonbon a běží zpátky.
- Stanovišť bude 8, u každého stanoviště jsou 3 kartičky s ANO a NE (1x samé NE, 2x samé ANO, 3x ANO, ANO, NE, 2x NE, NE, ANO) - toto děcka nesmějí znát, potom by hra ztratila smysl, u stanoviště, kde je pouze NE musí být jiný druh bonbonů než všude jinde.

nepřinesl ani jedno lízátka. A ještě poznámka závěrem: kdyby se náhodou stalo, že vám někdo lízátka přinese, nevyšetřujte a nesudte viníky, nechte je, ať si ponaučení vezmou sami...

Alžběta Čechráková, foto: Vojtěch Rálek

Mikuláš v Klubičku

**Milí čtenáři, představte si, co se nám stalo!
To byste nevěřili!**

Přestože jsme v coronavirové době a objevují se zvýšené obavy o životy, Mikuláš neváhal, povolal svou družinu a přijel nás do mateřských center navštívit. Domluvili jsme se s ním, že z důvodu vládních nařízení se pozdraví s dětmi přes okno a poslechne si připravené básničky i písničky.

Mikuláš se neurazil a nestrčil nás za pomoci čertů do pytle. Souhlasně pokýval hlavou – věděl, že v pohádkách to bývá malinko jinak než u nás, v „člověčím“ světě. Společně s andělem domluvil svým čertíkům a ti přes okno předvedli několik svých povedených kousků.

V Rodinném centru YMCA Mikulášovi pomáhal hodný čert a dva andělci, kteří pomáhali zvládnout obavy menších dětí. Pro nadílku si během hodiny a půl přihlíželo 20 dětí.

Každý od Mikuláše slyšel, co se mu daří a na čem by měl ještě zapracovat. Děti byly nadšené a rodiče dojatí. Bylo to moc krásné a intenzivní. Možná víc než normálně. Možná se tím vším „ošklivý“ učíme něčemu hezkému.

V mateřském centru Domeček si děti spolu s rodiči vyzvedli u Domečku velkou obálku s instrukcemi a jednoduchými úkoly. Prošli cca 1,5 km dlouhou trasu po centrálním parku. Trasa byla vhodná jak pro malé chodce, tak pro kočárky. Na konci cesty je čekal Mikuláš v okénku, kde si s nimi popovídal a obdaroval je balíčkem. V balíčku byl kromě zdravých dobrot i polotovar k výrobě andělka. Letošní cesty za Mikulášem se zúčastnilo 60 dětí.

V mateřském centru Klubičko se děti vydaly za tmy na zahradu hledat pana Mikuláše. Andělci připravili dětem na cestičku lucerničky se světýlky, kudy se mohly děti bezpečně vydat za Mikulášem, aniž by se ztratily.

Mikuláš všechny děti pochválil za snahu, co všechno během roku dělaly a za hezké chování ke všem lidem. Domluvil hříšníkům, aby již nezlobili.

Mnohým dětem se ulevilo, že Mikuláš z knihy hříchů některá nedorozumění smazal.

Jedna moc hodná maminka přinesla kouzelným bytostem ještě teplé bramboráky. Po kterých se slehla zem. Čerti si zamastili kožich a už i tak špinavé ruce. Nakonec všechny děti dostaly krásné dárečky, zamávaly kouzelným bytostem a spokojeně šly s rodiči, a někteří dokonce i s prarodiči domů.

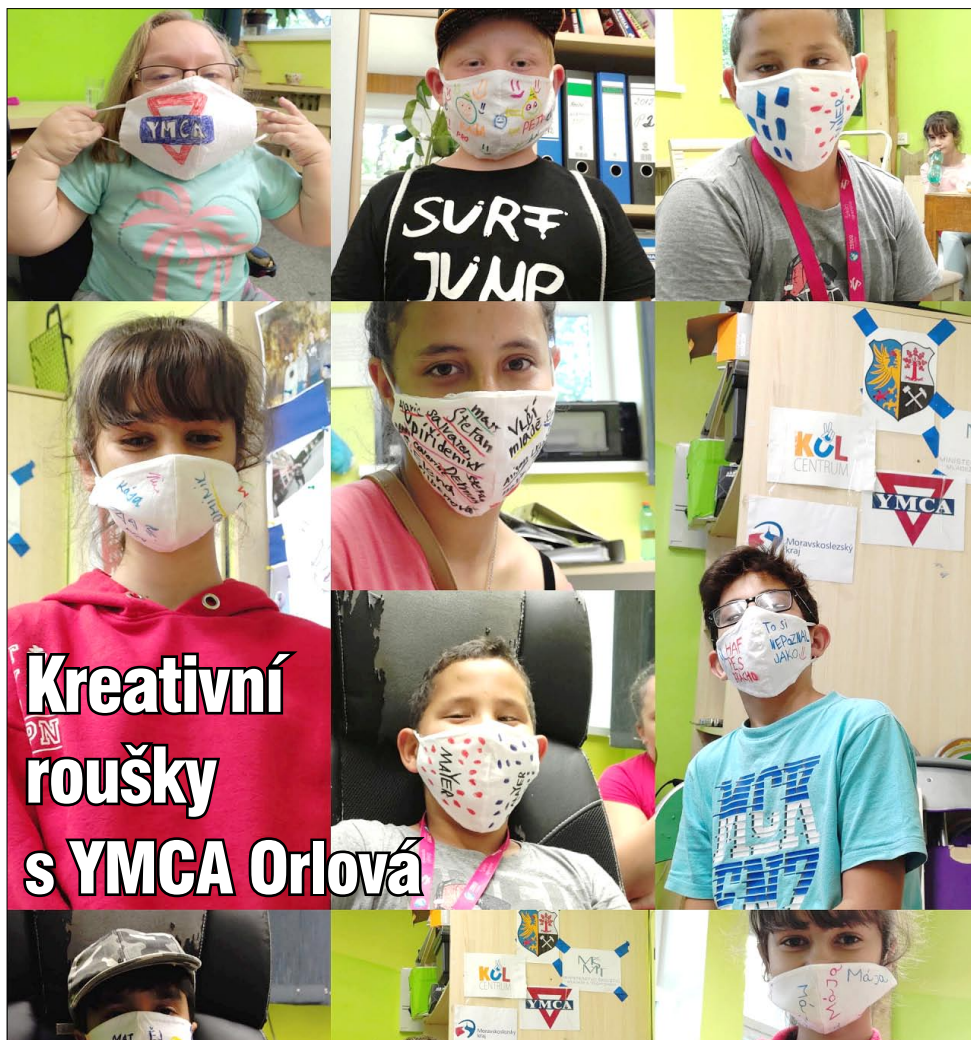
Zážitky z celého podvečera ve všech mateřských centrech nás zahály u srdce, měli jsme všichni radost z hezkého setkání, které nám vrátilo naději a víru, že pravda a láska zvítězí, jak už tomu tak v pohádkách bývá.

Děkujeme Ti, Mikuláši! Děkujeme, andělé a čerti!

Už teď víme, že nás příští rok zase navštívíte.

A vy, milí čtenáři, nezapomeňte, že pohádky se nám budou dít i v našem světě, když to dovolíme.

*Michaela Adámková, MS Klubičko, YMCA Praha,
foto: archiv autorky textu*

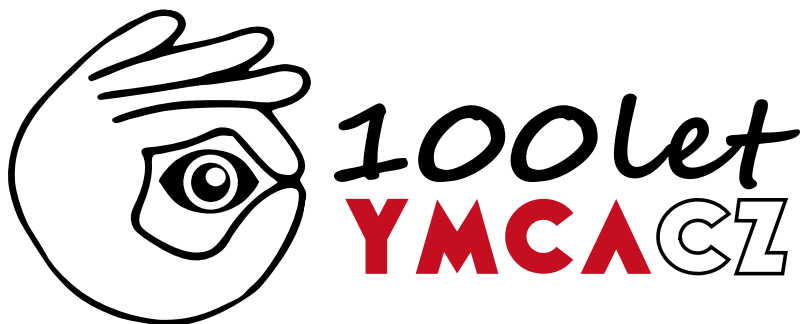
Roušky jsou už více než půl roku součástí našeho každodenního života. Jelikož koronavirus stále útočí a rozšiřuje se mezi námi všemi, musíme dodržovat pravidla, která nařídila vláda ČR. Jedním z nařízení je nosit roušky, a proto vznikla tato akce. Respektujeme nařízení vlády, ale chceme nosit roušky, které se nám líbí a které budeme chtít nosit. A tak vznikl tento nápad.

Abychom dětem jejich nošení alespoň trochu zpříjemnili, sehnali jsme bílé látkové roušky a fixy na textil.

A pak jsme je v úterý 15. září v Kul Centru YMCA Orlová přetvářeli na super cool roušky dle našich představ. :-). Děti měly k dispozici bílé roušky, na které si mohly s fixy na textil nakreslit cokoliv, co je napadlo, dle vlastní fantazie. Nikdo je v ničím neomezoval a nebyla zde stanovena žádná pravidla, jak kreslit nebo co kreslit.

Akce byla velice úspěšná a roušky se dětem opravdu moc povedly. Probudili se v nich kreativní umělci.

Nikola Niesytová, YMCA Orlová

PŘÍŠTÍ ROK OSLAVÍME 100 LET SAMOSTATNÉ YMCA V ČESKOSLOVENSKU!

Jaké budou mít oslavy téma?

Naším mottem bude pro příští rok heslo

- ▶ YMCA věří, že je důležité hledat svoje místo ve světě, smysl života
- ▶ YMCA je místem, kde to můžeš objevovat – spolu s ostatními!
- ▶ YMCA ti dává prostor, abys na to přišel sám – a zároveň nabízí inspirativní lidi a příběhy, které tě mohou vést
- ▶ záleží na tom, mít svůj každodenní život založený na hodnotách
- ▶ YMCA za tím jde už 100 let :-)

Jak se můžete připojit vy?

- ▶ na památný den 21. 4. vyvěste na veřejnosti YMCA vlajku – zkuste se třeba domluvit s vaší radnicí! - nebo alespoň na dům, kde máte klubovnu
- ▶ uspořádejte vlastní akci, výzvu – nejlépe ve společném týdnu regionálních oslav: 29. 5. – 6. 6. 2021 a dejte o ní vědět nejen nám, ale i lokálním médiím!
- ▶ využijte na svých akcích zaslané propagační materiály, požádejte si o finanční podporu z Akčního plánu – minigranty na podporu oslav budou vyhlášeny v lednu 2021
- ▶ inspirujte se ve sdíleném dokumentu nápady na formy oslav, domluvte se s ostatními ymkaři na spolupráci!
- ▶ použijte celoročně #nacemzalezi

ŽÁDEJTE O TZV. MINIGRANTY Z AKČNÍHO PLÁNU!

- ▶ Na své akce vztahující se k oslavám můžete požádat o finanční podporu 2 / 5 / 7 tisíc Kč (podle velikosti malý / střední / velký Kč).
Výzva bude vyhlášena v lednu 2021.

Co pro Vás bude přichystáno?

- ▶ společný web s kalendářem odkazujícím na všechny akce oslav (i ty vaše)
- ▶ ymkařská oslava na soběšinském Setkání (21.-23. 5.), slavnostní Valné shromáždění s ekumenickou bohoslužbou (11. 9.)
- ▶ zajímavosti z historie, video, posty ke sdílení na soc. sítích
- ▶ komiksová grafika L. Seifertové o historii Čs. YMCA
- ▶ společná výzva pro ymkaře, kterou můžete plnit jako jednotlivci nebo skupiny, sbírání 100 bodů za rozličné aktivity
- ▶ pokud se chystáte se svými členy do Prahy, můžeme vaši skupině nabídnout komentovanou prohlídku Paláce YMCA
- ▶ balíček propagačních předmětů a materiálů k použití na vašich akcích (část dostanete zdarma, další si můžete přiojednat za výrobní cenu)
- ▶ ve spolupráci s Puzzle Tours připravujeme geolokační hru po Praze, pomocí aplikace vás čeká luštění hádanek v okolí Paláce
- ▶ putovní výstava – rádi bychom připravili výstavu „Na čem záleží“ na banerech, kterou si budete moci zapůjčit a vystavit venku ve vašem městě, obci
- ▶ nachystáme vám tiskový podklad pro vaše články do médií. :-)

Co vlastně slavíme?

- ▶ V roce 1921 se ustavila samostatná Československá YMCA. Více o historii čs. YMCA v infografice (ke stažení na <http://www.pr.ymca.cz/100-let/>)

Kdy budeme slavit?

- ▶ Celý rok!
- ▶ 21. 4. památný den
- ▶ V tento den se konalo první zasedání čs. ústředního výboru. Vyvěsíme vlajky, připomeneme se světu. Pozveme veřejnost na květnovo-červnové akce.

▶ 29. 5. – 6. 6. hlavní týden oslav

- ▶ Období, kdy by mělo jméno YMCA rezonovat napříč republikou.

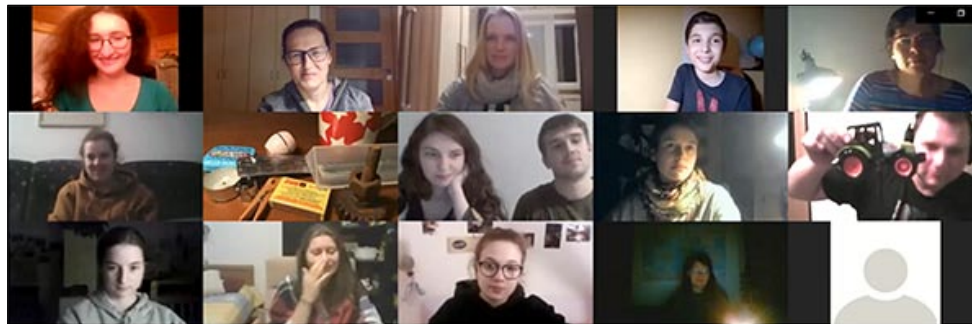
▶ ZAPOJTE SE DO SDÍLENÍ NÁPADŮ A TIPŮ PRO OSLAVY! INSPIRUJME SE NAVZÁJEM VE SDÍLENÉM DOKUMENTU! Link najdete na ymca.cz

TĚŠÍME SE, AŽ TO S VÁMI OSLAVÍME!!!

- ▶ Vaším tipům a konstruktivním nápadům jsme k dispozici na julie.bergerova@ymca.cz
- ▶ Logo oslav a další užitečné materiály najdete (zatím) na adrese www.pr.ymca.cz

*Julie Bergerová, sekretář pro PR a komunikaci,
grafika: Iva Šípková*

Noví činní členové YMCA!

YMCA každoročně pořádá kurz činného člena YMCA. Letos ale akci ovlivnila současná nouzová situace. Na jaře jsme byli přesvědčeni, že náš přesun do onlinového vzdělávání je jen dočasný. Těšili jsme se na léto, na tábory a na běžný provoz podzimních akcí. Všechno je ale jinak a my si v říjnu uvědomili, že online bude opět naší realitou i na podzim. Opět jsme začali improvizovat a zabývat kurz činného člena YMCA pouze v MOOD-Lu a ZOOMu. Kurz se nakonec uskutečnil v plánovaném termínu 6.–8. 11. 2020.

Kdo se vlastně hlásí do tohoto kurzu? Jsou to buď budoucí zájemci o činné členství, nebo ti, kteří v nedávné době slib činného člena složili. Kdo jsou noví činní členové? Jací jsou to lidé? Kurz pořádáme už od roku 2011 a je velkou radostí pozorovat každým rokem nově přichozí. Z diskuzí je patrné, že stát se činným členem YMCA není jen nějaká technická záležitost... Pro většinu se jedná o důležitý krok v životě. Jedním z úkolů v kurzu je zaznamenat příběh svého členství v Ymce. Anketa je součástí kurzu od roku 2014 a je v ní zaznamenáno už více než 140 odpovědí.

Je zajímavé, že převážná většina respondentů se o Ymce jako takové dozvěděla od rodiny/přátel (76,6 %) a dále pak z akce pořádané Ymkou (14,9 %).

A proč se letošní účastníci kurzu rozhodli stát členy YMCA? Jedná se jak o praktické důvody, tak i osobní rozhodnutí:

- „Bylo mi šest a chtěla jsem chodit do skautu.“
- „Hodně mých přátel se stalo činnými členy už před nějakým časem a jsou z toho nadšeni. Hodnoty YMCA i její aktivity se mi moc líbí, chtěla bych toho být součástí ještě o něco více.“
- „Touha patřit do společenství lidí, kteří mají podobné zájmy jako já. Snaha o vybudování prostředí, ve kterém bude prostor pro uskutečnění dobrých, zajímavých i bláznivých nápadů.“
- „Rodiče mě přihlásili do skautu, když jsem byla malá. Oddíl v Ymce vybrali, protože tam byly mé příbuzné a i má mamka do toho oddílu kdysi chodila. V oddíle jsem pak i nadále zůstala, protože mě to tam bavilo.“
- „Chuf' zažít něco nového, potkat partu lidí, kteří chtějí něco tvořit.“

JSME AKTIVITA YMCA ČI AKTIVITA „POD YMKOU“?
Jedním z nejvýraznějších momentů celého kurzu pak bylo vymezování významu „YMCA aktivita“ a „aktivita organizovaná pod Ymkou“. Jak je to správně?

YMCA naplňuje své poslání pořádáním nejrůznějších aktivit. Tyto aktivity naplňují hodnoty YMCA, působí ve svých komunitách, působí na všestranný rozvoj svých účastníků, přispívají k dobrému fungování společnosti:

„Naše touha je vnášet do světa hodnoty vycházející z křesťanství kreativním způsobem a vytvářet prostor a podmínky všem, kteří se na tom chtějí podílet.“ (vedoucí.cj.ymca.cz)

Struktura Ymky vytváří zázemí pro fungování aktivit, ovšem termín „pod Ymkou“ nevyjadřuje vztah mezi aktivitou a naplňováním poslání. Tento termín tedy není pro vyjádření fungování aktivit v Ymce správný a neměl by se používat.

MOTIVACE K ČINNÉMU ČLENSTVÍ

A co letošní absolventy motivuje k činnému členství v YMCA? Je to zejména přesvědčení, že člověk může šířit dobrou myšlenku, možnost získat nové dovednosti a zkušenosti nebo možnost navazovat nové vztahy se zajímavými lidmi:

- „Pro práci v Ymca mě motivuje pocit, že můžu nějak obohatit životy ostatních, být něčeho součástí, pomáhat lidem a vidět, že moje práce někomu třeba zlepšila den. Jsem ráda, že se můžu obklopotvat lidmi, které mám ráda a neustále se něčemu novému učít. Učit se, jak být lepší.“
- „V poslání YMCA vidím velký poklad. Vyznávám její hodnoty a jsem vděčná za lidi, kteří mi je v mém životě předávali. Nyní chci i já tyto hodnoty předávat druhým lidem.“
- „Ráda pomáhám jiným se rozvíjet a oni na oplátku rozvíjí mě. Dohromady tvoříme společenství, ve kterém člověk může hledat pochopení, zábavu i přátelství.“

*Andrea Gröschlová, sekretář pro vzdělávání,
foto: archiv autorky textu*

K Ř E S Ť A N S K Á R E V U E

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

KR 4/2020 ODKAZ PŘEDKŮ

Redakční úvodník

Lukáš Klíma

Téma:

Proměny Bílé hory v průběhu století | Jiří Mikulec

Bílá hora – ještě trochu jiný symbol | Robert Hart

Když je odkaz předků sporný | Pavel Hošek

Lidskost není docela ztracena: Byl by Komenský v r. 2020

chartista? | Jan Hábl

Bělohorský syndrom a další osudová data českých dějin |

Ladislav Pokorný

Jasná řeč Emanuela Rádlu | Petr Krejčí

Časové úvahy:

S Bidenem na rozcestí | Daniel Anýž

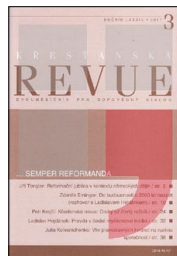
Rozhovor:

Vzpomínání na Komenského : Rozhovor s historikem

Vladimírem Urbánkem

Recenze:

Věra Tydlitátová: Jak viděli mnichovskou dohodu Židé v Palestině?

Dokumenty:

František Laichter: Paměti Františka Laichtera

Milena Šimsová: Dlouhý běh Jana Šimsy

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6 x ročně, předplatné na rok 250 Kč.

Doporučená cena jednotlivého čísla ročníku je 45 Kč.

predplatne@krestanskarevue.cz

www.krestanskarevue.cz

Soutěž s YMCA Orlová

V polovině října jsme i my museli svou činnost kvůli covidové situaci pozastavit a přepnout se do online režimu. Měli jsme v rámci podzimního období vymyšlený pestrobarevný program. Přemýšleli jsme, jak trochu pomoci dětem zahnat nudu, a napadla nás online soutěž s YMCA Orlová. Zadání soutěže pro nás bylo jasné, a to vytvořit, nakreslit nebo nějakým způsobem zachytit to, co máme na podzimu nejraději.

Soutěžící nám mohli posílat své výtvary na náš e-mail: kul@ymcaorlova nebo na facebook: @kulorlova či instagram: @kulcentrumymca, a to od 1. do 27. 11., výherce jsme oznámili 30. 11.

Do soutěže se zapojilo 5 dětí. Všechny výtvary, které jsme obdrželi, byly moc hezké a svým způsobem originální. Jsme rádi, že jsme zvolili metodu losování, protože my bychom se nedokázali rozhodnout. A tak s troškou štěstí rozhodl osud.

Děkujeme všem, kteří se soutěže zúčastnili. Jste všichni moc šikovní.

Tímto gratulujeme Justýnce Bialonczyk, která nám zaslala halloweenskou dýň. Na podzimu má nejraději čas dušiček. Justy napíšeme a domluvíme se na předání výherní odměny. (čepice YMCA)

Vy ostatní nezapoufejte, určitě budou další kreativní soutěže o super cool odměny.

Nikola Niesytová, YMCA Orlová

STRUČNĚ

I když nám činnost znesnadnila další vlna vládních opatření, Ymky se svých aktivit nevzdávají.

► YMCA DAP uspořádala adventní večer sdílení, zpěvu chval a zamyšlení, inspirovaný tradiční tensingovou Gospel night.

► Na online vědomostním kvízu YMCA Orlová „S koledou kolem světa“ jste mohli nejen osvěžit své znalosti o vánočních zvycích, ale také se zaposlouchat do koled z celého světa, které zahrála kapela živě - a vyhrát ymkařskou čepici :-)

► 23 dobrovolníků YMCA Jindřichův Hradec pracovalo během vypjatých říjnových dní v nemocniční prádelně. Zároveň nabízeli i odlehčovací služby pro zdravotníky, v podobě zajištění nákupu nebo hlídání dětí.

► Znáte projekt Krabice od boí? Letos se k němu přidala i plzeňská YMCA. Jde o skvělý nápad, ve kterém mohou děti samy udělat něco pro lepší svět - obdarovávají další děti, které to potřebují, učí se už odmala myslet na druhé - a podílejí se tak na šíření vánoční zvěsti. Zapojte se příští rok také!

► YMCA Brno se letos opět zapojila do prodeje vánočních jedliček v květináči. V jejím informačním centru si můžete zakoupit sazeničku, použít ji o svátcích jako vánoční stromček a na jaře je pak společně vysadit do lesa.

► YMCA v Liberci svůj kroužek elektroniky převedla do online prostoru. „Po úvodních minutách teorie se objeví na obrazovce řůra kluků, kteří pájí stavebnici a vedoucí jim na dálku radí, jak to mají provést. Všechno jde, když se chce.“ Navíc prý nemožnost živého poslouchání vedla k většímu soustředění. :-)

► Po neuvěřitelných 12 letech zakončil svůj mandát místopředsedy YMCA Evropy Štěpán Černý. Děkujeme za všechnu odvedenou práci a skvělou reprezentaci české Ymky, Štěpáne!

► Rodina ymkařky Niny Hustedové, která ze světa předčasně odešla letos v listopadu, se roz-

hodla bojovat s beznadějí tvořivě a založila sbírku pro naplnění Ninina snu – postavení domova duchodců kombinovaného se školkou. Tento projekt můžete podpořit na www.nininsen.cz.

► Nízkoprahové kluby YMCA Praha pomáhaly v době domácího vyučování dětem s doučováním, poskytovaly jim své prostory s počítači a wi-fi připojením, aby jim co nejvíce pomohly s online výukou.

► Letos jsme pro vás připravili českou verzi Týden modliteb, který každoročně vyhláší světová YMCA. Po dobu jednoho listopadového týdne se každý večer scházeli ymkaři k setkání online. Na úvodní úvahu, kterou přednesla vždy jedna z osobností české Ymky, navázaly společně modlitby a díky.

► Také Kurz činného člena se musel konat online. Setkání zaměstnanců pak získalo nový formát, kdy bylo rozděleno na tři tematické večery, zahrnující přednášky, diskusi i práci ve skupinách na témata hodnot a jejich předávání mladým, nebo chystaných oslav 100 let YMCA v Československu.

► První ročník akce YMCA Plzeň „Uklidme si naše okolí“ se setkal v Netunicích s velkým ohlasmem. Některé děti ani po dvou hodinách úklidu nechtěly odejít. Akce se zároveň konala ještě ve Starém Plzenci, Jarově a Tlučné.

*Julie Bergerová, koordinátor PR
a komunikace YMCA v ČR*

Letní pobyt pro děti a mládež s těžkým postižením zraku 2020

V krásném údolí řeky Svratky se letos konal již 22. ročník letního pobytu pro děti a mládež s těžkým postižením zraku. Na táborové základně YMCA Brno ve Veverské Bítýšce jsme tábořili od 1. 8. do 8. 8. 2020. Tábor má dlouholetou tradici a těší se oblibě nejen u rodičů a jejich dětí, které na tábor pravidelně jezdí, ale také v řadách nadšených dobrovolníků. Někteří jezdí na tábor již několik let a snaží se tradici tábora stále oživovat. Letos na táborovou základnu dorazilo 29 účastníků, 28 dobrovolníků na pozicích vedoucích, instruktorů a pomocného personálu a k tomu tři kuchaři a zdravotník.

Pro letošní rok si tým nadšených dobrovolníků připravil program s tématem Indiáni. Již před samotným příjezdem dětí se tábořiště proměnilo v indiánskou vesnici a všichni vedoucí ve zkušené indiánské stařešiny. Děti se po příjezdu také staly indiány a už dobře věděly, že je v našem údolí Velkého Slunce čeká po celý týden spousta dobrodružství. Nejprve dostaly své indiánské jméno. Poté byly rozděleny do čtyř kmenů, které si musely vybojovat svůj název kmene. Nechyběl ani vlastní kmenový pokřik, který pak zazníval při každém společném nástupu. Kmeny se v průběhu tábora snažily společnými silami zachránit Slunce a získat Sluneční amulet z rukou nepřátelského kmene Navaho. V rámci těchto snah se děti dozvěděly něco o životě

indiánů, vyzkoušely si řadu indiánských dovedností, při kterých rozvíjely hrubou i jemnou motoriku, prostorovou orientaci a sebeobslužné činnosti. Rozvíjely své komunikační, sociální kompetence a kompetence k řešení problémů. Právě charakter celotáborových her děti často nutil k diskuzi a uvažování nad řešením daných problémů. Aby byly zase o kousek blíže záchraně slunečního amuletu, musel se celý kmen, nebo dokonce jednotlivé kmeny mezi sebou shodnout na jednom společném způsobu řešení a navzájem si vypomoci. V rámci těchto indiánských hrátek i v průběhu celého tábora děti navazovaly nová přátelství a utužovaly ta trvajících.

Děti společně sdílely zážitky každého táborového dne i příběhy ze svého života například v rámci posezení a vyprávění v táboráku, nebo při večerním povídání na chatkách. Také při ranních nástupech, kde probíhalo ohlédnutí za uplynulým dnem a slavnostní udělování získaných bobříků za zvládnuté indiánské dovednosti. Následovalo seznámení se s programem na den nový. Děti měly v průběhu celého týdne možnost si vyměňovat navzájem své zkušenosti. Nejen tehdy, ale i při zdolávání herních úkolů rozvíjely svou empatii vůči ostatním. Učily se vzájemně toleranci a pomáhaly mladším nebo méně zkušeným kamarádům. Také se vzájemně motivovaly při zdolávání těžkých překážek a pomáhaly si při orientaci.

Neříznivá situace v rámci omezení proti šíření onemocnění COVID 19 se bohužel negativně podepsala nejen na organizaci tábora, ale také na psychice nás všech. Nejistota a stres nám ubíraly sílu a motivaci. Do poslední chvíle jsme nevěděli, jestli tábor budeme vůbec moci uspořádat, případně zda zvládneme dodržet neustále se měnící opatření. Situace negativně působila i na naše účastníky. Dětem velmi chyběl sociální kontakt, vzájemné sdílení a tradiční výlety do města a okolí tábořiště. Na dětech bylo v průběhu tábora patrné, že více vyhledávají vzájemný kontakt s kamarády a společné sdílení prožitků. Byla zřejmá upřímná radost z toho, že se tábor navzdory situaci nakonec konal a všichni mohli přijet. Tato radost je právě to, co nás odměňuje a motivuje k chystání dalších ročníků tohoto tábora pro děti se zdravotním postižením.

K indiánům neodmyslitelně patří koně. I my jsme měli letos velké štěstí, že i přes nepřízeň počasí k nám zavítali koníci z jezdeckého klubu Troubsko. Klub se věnuje jednak dostihovému a parkurovému, ale i rekreačnímu ježdění. Nám táborovým indiánům umožnili si ke koníkům přivonět, pohladit jejich srst, posadit se do sedla a dokonce vyrazit na projíždku kolem tábořiště. Děti, které se zrovna neprojížděly, poslouchaly besedu, na které se dozvěděly něco víc o životě koní a o jejich péči. Měli si také osahat opravdovou lebku a čelisti koně. V průběhu týdne počasí

vyslyšelo naše prosby a umoudřilo se, abychom mohli vyrazit na tradiční pěší výlet, neboli puták, při kterém děti trénují orientaci, pohybovou zdatnost a sebeobsluhu. Všichni s nadšením absolvovali puták v okolních lesích, kde se pohybovaly dle sepsaných instrukcí. Učily se rozpoznávat různé druhy povrchů a prostředí, které jim pomohly se zorientovat a sledovat cestu jak v psaném popisu, tak v reálném terénu. Ani o další tradici děti nepřišly. A tou je takzvaná ptačka, což je celodenní výlet v městském prostředí, kde děti mají za úkol samy dojít například do nějakého obchůdku a něco koupit, nebo zajít na Informace a zeptat se na místní památky, zjistit různé kuriozity od kolemjdoucích a podobně. Výlet s úkoly má u dětí rozvíjet schopnost orientace ve městě, v MHD, umění komunikovat s lidmi na ulici, umět se zeptat na cestu, překonávat bariéry a nástrahy ulice, pracovat se získanými informacemi, zdokonalovat se ve finanční gramotnosti, pečovat o vlastní bezpečí a další. Kvůli corona-virové situaci a snaze udržet děti co nejvíce v bezpečí se letos ptačka nekonala tradičně v centru Brna, ale přímo na tábořišti.

Pro účastníky jsme vytvořili zvukové kulisy s fiktivním prostředím obchodů, restaurace, veřejných toalet, pošty, nádraží, kanceláře, supermarketu, letišť atd. Nejen pro děti to byla vítaná změna. Děti nepřišly ani o závěrečný tradiční oběd v reálné restauraci. Podle popisu musely

dojít do nedaleké obce Veverská Bítýška, kde si v restauraci vybraly, objednaly a samy zaplatily oběd. Tato aktivita zvyšuje finanční gramotnost a přináší sociální zkušenosti. O zážitcích a nových zkušenostech z celého dne jsme si popovídali u večerního táboráku, kterému předcházelo vyvrcholení celotáborového indiánského dobrodružství. Naše kmeny zvítězily v boji s Navaho a získaly Sluneční amulet, který navrátil Slunci jeho moc. Děti zjistily, že jedině všichni dohromady můžeme dokázat velké věci. Čekala nás poslední noc a zpěv každodenní večerky v kruhu, kdy jsme se všichni drželi za ruce. Jakmile jsme dozpívali, rozhostilo se nádherné ticho plné zvuků noční přírody. Naposledy jsme si poslali po kruhu stisk důvěry. Ráno nás probudilo hřejivé sluníčko a nastalo loučení. Na nástupu jsme si naposledy zazpívali táborovou hymnu. Jednotlivé kmeny byly odměněny za vytrvalý boj s kmenem Navaho. Každý indián pak dostal od velkého náčelníka svůj medicínový váček a táborové tričko.

Celý tábor se uskutečnil díky práci všech našich milých a nadšených dobrovolníků, bez kterých by tábor nemohl fungovat. Dětem by nemohla být poskytnuta potřebná péče, bezpečí a asistence. Naši dobrovolníci často obě-

tovali své dovolené a osobní volna na úkor rodin a svých aktivit. Aby mohli rozzářit úsměvy na tvářích našich táborových dětí. Přestože jejich úsilí, energie a nadšení je pro nás vším a je k nezaplacení, pouze s nimi bychom tábor uspořádat nemohli. Velké díky a zásluhy na přípravě, celém průběhu i programové bohatosti tábora mají naši vážení a milí sponzoři. Za finanční i materiální dary mnohokrát děkujeme!

Letos tábor podpořili: Nadační fond Českého rozhlasu ze sbírky Světluška částkou 50 000 Kč, Magistrát města Brna částkou 24 000 Kč, Nadace Leontinka částkou 20 000 Kč, YMCA Brno pronájmem tábořiště, rodina Miarkových částkou 10 000 Kč, Tomáš Záhora částkou 10 000 Kč, Martin Hrtův věnoval Pichtův psací stroj v hodnotě 12 000 Kč, Martin Holeňa sponzorsky zajistil provoz vícemístného vozu, převoz vybavení a zásobování, dále pak společnost Husky přispěla oblečením, Navys potiskla trička a KTIV PdF MU nám zajistila 3D tisk pomůcek a rekvizit pro program.

Anna Hořejší, YMCA Brno, foto: Kika Procházková

Živá knihovna online

V týdnu od 30. 11. do 4. 12. jsme pořádali online Živou knihovnu. Každý den v 19 hodin na našem facebooku @kulořlova jsme my i vy měli možnost vyprávět jednu až dvě zajímavé osoby, tedy živé knihy. Jedná se již o 6. ročník Živé knihovny a poprvé online formou. A kdo nám poskytne rozhovor?

V pondělí 30. 11. jsme si povídali s hercem na volné noze Janem Lefnerem, DiS.. Prozradil nám mimo jiné, že během první vlny Covidu-19 byl nucen odjet do Zlína, kde pracoval jako prodavač v Jednotě. Honzu jste mohli vidět například ve filmu Dukla 61.

Následující den čili v úterý 1. 12. jsme se setkali online s Mgr. Janem Mikschikem, farářem z Krouny. Honza se nám svěřil, že studoval dálkově na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a krátce po studiích odletěl sám přes pól světa na 3 měsíce do Nové Kaledonie. Honza celkem slušně ovládá francouzštinu a rád vzpomíná na hebrejštinu, se kterou se seznámil při studiu vysoké školy.

Ve středu 2. 12. jsme komunikovali s jedním ze zakladatelů YMCA Orlová, a to s farářem, který žije a pracuje druhým rokem ve Skotku, Mgr. Štěpánem Jančou. Štěpán nám nastínil, jak ve Skotsku funguje školství. Také jsme se zeptali, po čem se mu z ČR nejvíce stýská. Štěpán nám prozradil, že mu chybí třeba pravý poctivý chléb s pevnou kůrkou, který ve Skotsku není k sehnání.

V předposlední den online Živé knihovny, ve čtvrtek 3. 12. jsme vedli rozhovor s MUDr. Petrem Wieczorkem, který nám povyprávěl, jaké pro něj byly misie v asijském Nepálu a v africké Ghaně. Vydal se tam s týmem lékařů a mediků díky organizaci OM ČR. Petr také detailně popsal, co obnáší práce praktického lékaře v době pandemie Covidu-19.

Závěrem v pátek 4. 12. jsme se potkali online společně s Bc. Ivanou Funiokovou, DiS. a Jakubem Krakowczykem, dvěma mladými hudebníky. Ivana se během vlny omezení Covid-19 naučila pracovat více s technikou

ON-LINE ŽIVÁ KNIHOVNA

přes facebook @kulořlova
týden 30. 11. - 4. 12.
vždy od 19:00 h

Pondělí

Honza Lefner - herec na volné noze

Úterý

Jan Mikschik - farář z Krouny

Středa

Štěpán Janča - farář ve Skotsku

Čtvrtek

Petr Wieczorek - lékař

Pátek

Ivana Funioková - učitelka na ZUŠ Jablunkov
Jakub Krakowczyk - bubeník kapely Světlo

a grafikou při distanční výuce na ZUŠ Jablunkov. Jakub hraje v kapele Světlo, která během korona krize nahrála a připravila k vydání nové album pod názvem Připraveni na pády.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat městu Orlová, Eurodesku a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR za nejen finanční podporu, bez které bychom nemohli Živou knihovnu online uspořádat. Děkujeme.

Nikola Niesytová, YMCA Orlová

Připravujeme!

Setkání YMCA 2021

Proběhne

„snad“ 21.–23. května

sledujte www.ymca.cz

Léto 2021 v zahraničních programech

I když je dnes situace nejistá, zatím počítáme s tím, že se povede realizovat připravované letní zahraniční programy. Letos se zúčastní skupiny českých mladých ymkařů i tří letních táborů Ymky v Německu. Všechny tři letní tábory běžící pravidelně, patří mezi oblíbené akce a probíhají v anglickém jazyce. Jak tuto zajímavou a přínosnou zahraniční zkušenost hodnotí účastníci minulých ročníků, si můžete přečíst na našem blogu ymca-na-cestach.blogspot.cz. Již teď se na ně opět můžete přihlašovat.

► 1) International Youth and English Language Camp

Tento kemp s výukou angličtiny je pořádán Ymkou Thüringen a Christian Mission from the USA a proběhne jako každým rokem v kempu Hoheneiche. Příští rok proběhne ve dnech 21.–26. 8. 2021 a je určen mladým ve věku 13–17 let. Cena pro účastníky je 95 E + doprava, YMCA v ČR pak účastníkům přispěje 1–2000 Kč dle počtu přihlášených účastníků. Na účastníky z Čech, Německa a USA čeká zajímavý a zábavný program.

► 2) Y-CAMP – křesťanský mezinárodní kemp s celosvětovou účastí

Druhý kemp proběhne v na břehu Wagineer See v Německu, kde také probíhá opakovaně a s úspěchem již několikátým rokem. Každý rok se na toto místo sjíždí cca 100 mladých ymkařů z celého světa. Své zástupce tam mají téměř všechny světadíly. Tento letní tábor proběhne 13.–18. srpna 2021 a je určen

mladým ve věku 16–26 let. Cena tohoto kempu je 125 E/osoba + doprava, YMCA v ČR účastníkům na tábor přispěje 1–2000 Kč dle počtu přihlášených účastníků. Součástí kempu je ubytování, strava, zajímavý a zábavný program i táborová trička.

► 3) Youth Workers camp

Tento kemp je určen mladým vedoucím a dobrovolníkům z různých evropských Ymek. Proběhne v Campu Storkower See 1.–9. srpna 2021. Cílem kempu je pomoci účastníkům získat nové znalosti a dovednosti, jak vést program pro mládež (účastníci se naučí nové aktivity, hry apod.), kemp je tak vhodný pro mladé vedoucí skautů, Ten Singu, mladé vedoucí kroužků, letních táborů a dalších aktivit. Kempu se zúčastní skupina 6 českých účastníků ve věku 16–25 let (4 táborníci a 2 vedoucí, kteří budou pomáhat na místě s programem, starší 18 let), na místě bude dohromady cca 80 účastníků. Účastnický poplatek je ve výši 150 E (z této ceny pak účastníkům 80 E uhradí česká YMCA) a dotována by měla být z grantu i doprava.

Více informací o jednotlivých kempech i o dalších letních zahraničních programech najdete na webu v sekci „Aktuální nabídky“ na <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/>. V případě zájmu se neváhejte přihlašovat na ymca@ymca.cz.

*Sára Dzvonicová, sekretář pro zahraničí YMCA v ČR,
foto: YMCA Srbsko*

ANKETA 4/2020

Který měsíc bude prvním, ve kterém se bude moci zase normálně fungovat bez roušek?

Listopad (49 h)

Prosinec (25 h)

Leden (30 h)

Únor (24 h)

Březen (31 h)

Duben (24 h)

Už nikdy (21 h)

Celkem hlasovalo: 204

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

Tak jak vidno, naši čtenáři jsou optimisti... nebo mimo realitu? Hlasování bylo spuštěno v září, takže před počátkem „druhé vlny“. Na druhou stranu nutno přiznat, že já jsem se považoval za realistu (jako ostatně vždy) a hlasoval jsem pro březen a s odstupem času jak vidno to bylo příliš optimistické. Ano, asi nikdo nemůže s určitostí nic říct, proto to berme buď jako prostou tipovačku nebo toužebné přání.

Právě březen skončil na druhém místě, i když o hlas před lednem, který už nyní (v prosinci) víme, že je bez roušek jen těžko představitelný, spíše lze už ale jednoznačně konstatovat, že absolutně nepředstavitelný.

Poslední možností a zároveň nejnižší počet hlasů získal termín Už nikdy – doufáme, že jsou to skutečně pesimisté a ne realisté.

J. V. Hynek

NOVÝ PLECHÁČEK YMCA

Uvnitř časopisu najdete nabídku dalších reklamních předmětů YMCA, které můžete využít pro propagaci své oblíbené organizace. Na tomto místě speciálně představujeme oblíbený plecháček – tentokrát v zelené barvě. Pokud máte červený nebo modrý, můžete tak zkompletovat sérii. Pokud ještě nemáte žádný – neváhejte, budou určitě brzy pryč. A proč na tomto místě? Abyste si mohli vychutnat odstín – smrková zelená! :-)

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

YMCA 100

V tomto čísle máte už malou ochutnávku toho, co se bude kolem oslav dít.

V příštím čísle najdete nejen podrobnější informace, ale také něco k historii – tedy meritě toho, co slavíme. Ale těšíme se i na vaše zprávy, jak chcete toto výročí oslavit.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 2. 2021.

CO ONLINE NEZAŽIJEŠ?

VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ FOTO A VIDEO SOUTĚŽE

1.

2.

3.

www.ymca.cz